

Hannas hallon

av Louise Wramner

Det är sommar. Det är varmt och soligt. Hanna sitter ute i sin trädgård och äter frukost. [Plingande ljud]. Hanna tittar mot skogen. – Hallonen är nog mogna nu, tänker hon. – Jag går till skogen och ser efter, tänker hon. [Plingande ljud]. Hanna tar fram en hink med lock och tar på sig sina stövlar. – Man vet aldrig vad som finns i gräset, tänker hon. [Plingande ljud]. Hanna kommer snart till ett hygge i skogen. Buskarna lyser alldeles röda. [Plingande ljud]. – Oj, så mycket hallon! ropar Hanna. Hon lägger locket på en sten och börjar plocka. [Plingande ljud]. Det finns nästan hur mycket hallon som helst. Hanna plockar och plockar. Hennes hink är nästan full. [Plingande ljud]. Hanna sträcker sig för att nå några hallon till. Plötsligt börjar gräset röra sig vid hennes fötter. Hon hör att det väser. [Plingande ljud]. En huggorm! Hanna blir livrädd. Hon rusar iväg så snabbt hon kan. [Plingande ljud]. Hon tappar sin hink. Nästan alla hallon ramlar ut. Hanna stannar. Hon står med händerna mot knäna och andas snabbt. [Plingande ljud]. Hanna är ledsen för hallonen som ramlade ut. Men hon är så glad för att ormen inte bet henne. [Plingande ljud]. Efter en stund vågar hon gå tillbaka. Hon går väldigt försiktigt och tittar noga i gräset. [Plingande ljud]. Huggormen verkar inte vara kvar. Hanna plockar upp hallonen som ramlade ut. [Plingande ljud]. Hanna sätter locket på hinken och går hemåt.